

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 25 załącznika I do umowy zawartej między, z jednej strony, Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a, z drugiej strony, Konfederacją Szwajcarską w sprawie swobodnego przepływu osób ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że, w przypadku nabywania nieruchomości, nakaz traktowania takiego samego jak podmiotów krajowych dotyczy jedynie osób fizycznych, a nie dotyczy osób prawnych?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy przepisy Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz (wydane przez kraj związkowy Wiednia ustawy w sprawie nabywania nieruchomości przez cudzoziemców, zwanej dalej „WrAuslGEG”), które, w przypadku nabywania nieruchomości przez zagraniczne osoby prawne w rozumieniu § 2 pkt 3 WrAuslGEG, ustanawiają wymóg przedstawienia zaświadczenia o zwolnieniu z obowiązku uzyskania zezwolenia (§ 5 pkt 4 oraz § 3 pkt 3 WrAuslGEG), stanowią takie ograniczenie swobodnego przepływu kapitału (art. 56 WE), które jest dopuszczalne w stosunku do Szwajcarii jako kraju trzeciego na podstawie art. 57 ust. 1 WE?

⁽¹⁾ Dz.U. L 114, s. 6.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-549/08)

(2009/C 55/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: P. Dejmek, A.A. Gilly, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/70/WE ⁽¹⁾ z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie, lub, w każdym razie, nie powiadamiając o nich Komisji, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 15 grudnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 214, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 309, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-551/08)

(2009/C 55/15)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: N. Yerrell i M. Kaduczak, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla wykonania dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE ⁽¹⁾, a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o przyjęciu tych przepisów, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciężącym na niej na mocy art. 64 wymienionej dyrektywy;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/68/WE upłynął w dniu 10 grudnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 323, 9.12.2005, s. 1.